

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	4
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	8
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	9
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	13
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	15

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 49/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego we Wrocławiu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Który z organów sądu powszechnego – prezes sądu, czy dyrektor sądu – jest właściwym organem reprezentującym sąd jako jednostkę organizacyjną Skarbu Państwa w postępowaniu związanym z egzekucją należności sądowych?”

III CZP 50/13

Wniosek Rzecznika Ubezpieczonych przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy roszczenie do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego o naprawienie szkody wyrządzonej w okolicznościach uzasadniających odpowiedzialność cywilną posiadacza pojazdu mechanicznego lub kierującego pojazdem mechanicznym, a nie ustalono ich tożsamości (art. 98 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, Dz. U. z 2013 r. poz. 392), może ulegać przedawnieniu w terminie, o którym mowa w art. 442¹ § 2 k.c.?”

III CZP 51/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Skarb Państwa wpisany jako właściciel do działu II księgi wieczystej na podstawie decyzji administracyjnej, której nieważność stwierdzono w postępowaniu administracyjnym może wystąpić o stwierdzenie nabycia własności tej nieruchomości przez zasiedzenie?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 20/13 – z dnia 15 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Szczecinie

Zwolnienie od kosztów sądowych udzielone wierzycielowi w postępowaniu egzekucyjnym obejmuje opłatę stałą przewidzianą w art. 49a ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jedn.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zm.). Opłata ta obciąża tymczasowo Skarb Państwa – sąd rejonowy, przy którym działa komornik.

III CZP 23/13 – z dnia 15 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego we Włocławku

Zrzeszenie właścicieli nieruchomości zarządzające – bez tytułu prawnego – nieruchomością i położonym na niej budynkiem obejmującym lokal zajmowany przez osobę, wobec której wydano prawomocny wyrok nakazujący jego opróżnienie i zawierający orzeczenie o uprawnieniu pozwanego do lokalu socjalnego, nie może dochodzić od gminy odszkodowania, o którym mowa w art. 18 ust. 5 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (jedn. tekst: Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.).

III CZP 24/13 – z dnia 15 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie

1) Aktualizacja opłaty rocznej z tytułu użytkowania wieczystego może obejmować wyłącznie całą nieruchomość gruntową, dla której prowadzona jest odrębna księga wieczysta.

2) Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

III CZP 91/12 – z dnia 15 maja 2013 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Sąd niewłaściwy, do którego skierowano zażalenie, przekazuje je do rozpoznania sądowi właściwemu (art. 200 § 1 w związku z art. 391 § 1 i art. 397 § 2 k.p.c.).

III CZP 17/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Lublinie

Pełnomocnikiem procesowym w sprawach o dokonanie wpisu w księdze wieczystej może być wyłącznie osoba spełniająca wymagania przewidziane w art. 87 k.p.c., także wtedy, gdy wniosek o wpis został zamieszczony przez notariusza w akcie notarialnym na podstawie art. 92 § 4 ustawy z dnia 14 lutego 1991 r. – Prawo o notariacie (jedn. tekst: Dz. U. z 2008 r. Nr 189, poz. 1158 ze zm.).

III CZP 18/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

1. Przed wejściem w życie art. 305¹ – 305⁴ k.c. było dopuszczalne nabycie w drodze zasiedzenia na rzecz przedsiębiorcy służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu.

2. Okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹ – 305⁴ k.c. podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności.

III CZP 19/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Katowicach

Na postanowienie oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na oddaleniu wniosku o sporządzenie dodatkowego opisu i oszacowania (art. 951 k.p.c.), zażalenie nie przysługuje.

III CZP 22/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi

Artykuły 945 i 949 k.c. stanowią odrębne podstawy nieważności testamentu.

III CZP 25/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Białymstoku

Na postanowienie oddalające wniosek o zagrożenie nakazaniem zapłaty oznaczonej sumy pieniężnej osobie, która nie wykonuje albo niewłaściwie wykonuje obowiązki w przedmiocie kontaktów z dzieckiem (art. 598¹⁵ § 1 k.p.c.), przysługuje zażalenie.

III CZP 28/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu

Na postanowienie oddalające skargę na czynność komornika, polegającą na oddaleniu wniosku o sporządzenie dodatkowego opisu i oszacowania (art. 951 k.p.c.), zażalenie nie przysługuje.

III CZP 104/12 – z dnia 24 maja 2013 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego

Spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu ustanowione w budynku położonym na gruncie, do którego spółdzielni nie przysługuje własność albo użytkowanie wieczyste stanowi ekspektatywę tego prawa; niedopuszczalne jest założenie księgi wieczystej w celu jej ujawnienia.

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 7/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy samo tylko podjęcie – w ramach postępowania «*in rem*» prowadzonego w czasie obowiązywania Kodeksu postępowania karnego z 1969 r., przed upływem terminu przedawnienia karalności przestępstwa określonego w art. 101 k.k. z 1997 r., przez uprawniony organ – czynności procesowych nakierowanych na ściganie danej osoby z powodu określonego przestępstwa, przy braku wydania przez prokuratora w toku takiego postępowania postanowienia o przedstawieniu podejrzanemu zarzutu w trybie art. 269 § 1 k.p.k. z 1969 r., jest wystarczające do przyjęcia, że nastąpiło wówczas «wszcęcie postępowania przeciwko osobie», w rozumieniu art. 102 ustawy z dnia 06 czerwca 1997 r. – Kodeks Karny Dz. U. z 1997 r. Nr 88, poz. 553?»

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 6/12 – wyrok z dnia 15 listopada 2012 r.

Dla stwierdzenia realizacji znamion przestępstwa określonego w art. 179 k.k. konieczne jest ustalenie, że pojazd dopuszczony do ruchu znajduje się w stanie bezpośrednio zagrażającym bezpieczeństwu w ruchu pojazdów; wymaga to wskazania na cechy pojazdu, które sprawiają, że w przypadku udziału pojazdu w ruchu istnieje wysokie prawdopodobieństwo doprowadzenia do uszczerbku w dobrach prawnych uczestników ruchu.

III KK 32/12 – wyrok z dnia 21 listopada 2012 r.

Nie można utożsamiać pojęcia wartości wprowadzonych do obrotu wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz. U. 2012 r. poz. 124) środków odurzających, substancji psychotropowych albo słomy makowej i pojęcia wysokości osiągniętej korzyści.

III KK 174/12 – postanowienie z dnia 11 grudnia 2012 r.

Sąd penitencjarny może zgodnie z art. 6 ustawy z dnia 7 września 2007 r. o wykonywaniu kary pozbawienia wolności poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (Dz. U. 2010 r. Nr 142, poz. 960) udzielić zezwolenia na odbycie kary w systemie dozoru elektronicznego tylko wówczas, gdy orzeczona kara pozbawienia wolności nie przekracza roku i to niezależnie od tego, czy skazanemu wymierzono jedną karę czy też dwie albo więcej kar po-

zbawienia wolności niepodlegających łączeniu. W przypadku wydania wyroku łącznego, zgodnie z art. 50 tej ustawy, niezbędnym warunkiem do udzielenia przez sąd takiego zezwolenia, jest również to, aby wymierzona kara łączna nie była wyższa od roku pozbawienia wolności.

II KK 6/13 – wyrok z dnia 15 stycznia 2013 r.

Wniosek o dobrowolne poddanie się karze (art. 387 k.p.k.), w razie wniesienia kasacji na korzyść skazanego oraz uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, nie może zostać zmodyfikowany w ponownym postępowaniu w sposób mniej korzystny dla oskarżonego w stosunku do poprzedniego, wadliwego wniosku, nawet gdyby wyraził on na to zgodę.

II KK 84/12 – wyrok z dnia 17 stycznia 2013 r.

1. Kara łączna jest instytucją prawa karnego materialnego, a zatem orzekanie takiej kary, także w wyroku łącznym, powinno następować z uwzględnieniem reguł określonych w art. 4 § 1 k.k.

2. Stosując art. 4 § 1 k.k. w postępowaniu o wydanie wyroku łącznego, sąd powinien ustalając, która ustawa jest względniejsza dla sprawcy, porównać stan normatywny z dnia orzekania w przedmiocie wydania wyroku łącznego oraz stan normatywny z czasu popełnienia każdego z przestępstw.

V KK 99/12 – wyrok z dnia 17 stycznia 2013 r.

Artykuł 17 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 kwietnia 1990 r. o Policji (Dz. U. z 2002 r. Nr 7 poz. 58 ze zm.) nie może stanowić wyłącznej podstawy legalizacji użycia broni palnej w sytuacjach, gdy w spo-

sób konieczny albo wysoce prawdopodobny powoduje to śmierć lub uszczerbek na zdrowiu osoby trzeciej, mające charakter ubocznego skutku odpierania bezprawnego i bezpośredniego zamachu na życie, zdrowie lub wolność policjanta lub innych osób.

Zgodnie z art. 17 ust. 1 pkt 1 w zw. z ust. 3 ustawy o Policji, warunkiem wyłączenia odpowiedzialności karnej za użycie przez policjanta broni palnej, prowadzące do naruszenia lub bezpośredniego zagrożenia dóbr prawnie chronionych, jest wykazanie, że sposób tego użycia był racjonalnym środkiem odparcia zamachu, użycie broni nie powodowało bezpośredniego niebezpieczeństwa dla życia lub zdrowia osób trzecich, spełniony został wymóg minimalizacji szkód oraz nie zachodzą przesłanki bezwzględnej subsidiarności użycia broni, co obejmuje w szczególności sytuacje, gdy zamach został wywołany przez wcześniejsze nieprawidłowe i zawinione działanie policjanta.

III KK 158/12 – postanowienie z dnia 4 lutego 2013 r.

Przestępstwo paserstwa akcyzowego określone w art. 65 § 1 k.k.s., zostaje popełnione w chwili każdego wejścia w posiadanie (nabycia, przechowania, przyjęcia, przewożenia, przenoszenia, przesyłania) wyrobu nieobciążonego podatkiem akcyzowym i z tej już tylko racji sprawca osiąga korzyść, która nie musi wiązać się z osobistym wprowadzeniem towaru do obrotu.

I KZP 1/13 – postanowienie z dnia 27 lutego 2013 r.

Możliwość wystąpienia w trybie art. 441 § 1 k.p.k. z pytaniem prawnym musi dotyczyć zagadnienia prawnego wymagającego za-

sadniczej wykładni ustawy, a nie wyjaśnienia wątpliwości nasuwających się przy analizowaniu orzecznictwa Sądu Najwyższego.

I KZP 25/12 – postanowienie z dnia 27 lutego 2013 r.

Przepis art. 25 § 1 pkt 1 k.p.k. określa regułę właściwości rzeczowej, według której sąd okręgowy kompetentny jest do osądzenia zbrodni jako konkretnego czynu konkretnego sprawcy. Ponieważ o tym, czy konkretny czyn konkretnego sprawcy jest zbrodnią decyduje treść art. 7 § 2 k.k. w powiązaniu z dolną granicą ustawowego zagrożenia, przewidzianą za czyn o określonej typizacji, według stanu prawnego ustalonego z zastosowaniem reguł określonych w art. 4 § 1 tego kodeksu, więc przepis art. 25 § 1 pkt 1 k.p.k. obejmuje zakresem właściwości rzeczowej sądu okręgowego tylko te czyny zabronione, które należały do kategorii zbrodni w czasie ich popełnienia i nie utraciły tego statusu w dacie badania kwestii właściwości. Zatem, w przypadku gdy na skutek zmian normatywnych dochodzi do zmiany charakteru czynu zabronionego o określonej typizacji z występku w zbrodnię, a czyn będący przedmiotem osądu w dacie jego popełnienia stanowił występki podlegający właściwości sądu rejonowego, to określenie właściwości rzeczowej sądu okręgowego nie może mieć oparcia w treści art. 25 § 1 pkt 1 k.p.k., a musiałoby wynikać z wyraźnego przepisu intertemporalnego.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

I PZP 2/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Białymstoku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy pracownicy jednoosobowej spółki gminy powstałej przed wejściem w życie przepisów ustawy z dnia 20 grudnia 1996 r. o gospodarce komunalnej (Dz. U. z 2011 r. Nr 45, poz. 236) w wyniku przekształcenia przedsiębiorstwa komunalnego, w stosunku do którego rada gminy przed dniem 30 czerwca 1997 r. dokonała wyboru organizacyjno-prawnej formy, zachowują prawo wyboru swoich przedstawicieli do rady nadzorczej tej spółki, w trybie art. 18 ust. 3 w/w ustawy?”

II UZP 5/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy Sąd powszechny jest właściwy do rozpoznania odwołania od decyzji administracyjnej odmawiającej wszczęcia z urzędu postępowania (na podstawie art. 83 a ust. 2 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, tekst. jedn.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) w sprawie unieważnienia decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, dotyczących stwierdzenia podlegania ubezpieczeniu społecznemu i wymiaru składek na

ubezpieczenie społeczne, od których nie zostało złożone odwołanie do właściwego Sądu powszechnego?”

III PZP 3/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres zatrudnienia uprawnionych pracowników w spółce wydzielonej ze spółki powstałej w wyniku komercjalizacji przedsiębiorstwa państwowego podlega wliczeniu do stażu pracy, od którego zależy ilość należnych im akcji (art. 36 w zw. z art. 38b ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji (tekst jednolity z 2013 r. poz. 216.)?”

III UZP 2/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Lublinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w świetle art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz. U. Nr 120, poz. 1252 ze zm.), okres co najmniej 6-ciu miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, warunkujący nabycie prawa do świadczenia przedemerytalnego, powinien przypadać bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy z przyczyn wymienionych w art. 2 ust. 1 cytowanej ustawy?”

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

I UZP 1/13 – z dnia 7 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach

W sprawie z zakresu ubezpieczeń społecznych, dotyczącej odwołania od decyzji organu rentowego, stwierdzającej zobowiązanie do zapłaty składek na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych i odsetek za zwłokę w określonych w tej decyzji kwotach, wynagrodzenie pełnomocnika będącego radcą prawnym powinno być ustalone na podstawie § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.).

II UZP 3/13 – z dnia 9 maja 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku

W razie śmierci osoby uprawnionej do emerytury wojskowej, której wstrzymano wypłatę świadczenia z powodu zaginięcia, prawo do wstrzymanego świadczenia za okres do dnia śmierci przysługuje jej małżonkowi (art. 46 ustawy z 10 grudnia 1993 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych oraz ich rodzin, jednolity tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 66 ze zm.).

III UZP 1/13 – z dnia 22 maja 2013 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Okres urlopu bezpłatnego udzielonego pracownikowi w macierzystym zakładzie pracy w wymiarze równym liczbie nieudzielonych w czasie zatrudnienia za granicą dni wolnych od pracy, przewidziany w § 9 ust. 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1974 r. w sprawie niektórych praw i obowiązków pracowników skierowanych do pracy za granicę w celu realizacji budownictwa eksportowego i usług związanych z eksportem (jednolity tekst: Dz. U. z 1986 r. Nr 19, poz. 101 ze zm., od dnia 10 lipca 1990 r. § 10 ust. 4 tego rozporządzenia, jednolity tekst: Dz. U. z 1990 r. Nr 44, poz. 259 ze zm.), nie stanowi okresu składkowego przewidzianego w art. 6 ust. 2 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).